

Kāpēc rīkojam „Nedzirdīgo dienas?”

Vidzemes kurlmēmo biedrība š. g. 31. maijā un 1. jūnijā Valmierā rīko „Nedzirdīgo dienas.” Rodas jautājums — kāpēc mēs viņas rīkojam, kāds ir viņu nolūks un vai viņas vispār attaisnos uz viņām liktās cerības.

Nedzirdīgo dienu galvenais nolūks ir nostiprināt nedzirdīgo vienības apziņu, vienprātības domu. Tas ir jautājums, kuram tik viegli nevar garām paiet. Šinī ziņā vēl daudz ko varētu vēlēties, sevišķi Rīgā. Vai tas ir at-

taisnojami, ja pilsētā, kurā pastāv jau 4 biedrības, dibina vēl piekto, dibina to tikai tādēļ, ka šīs piektās biedrības dibinātājiem nepatīk vienas jau pastāvošās biedrības vadītāja deguns? Tagad gan Rīgā ir tikai 3 biedrības (b-ba „Immanuel”, Vispārīgā Kurlmēmo Biedrība un Rīgas Nedzirdīgo Biedrība apvienojušās), bet tas tomēr vēl ir par daudz. To pierāda jau nelielais biedru skaits, kā arī tas, ka vēl līdz šim tikpat kā nekas lielāks

nav darīts nedzirdīgo stāvokļa uzlabošanā. Nekāda „minoritātu politika” arī nedzirdīgo starpā nav pieļaujama. Mums ir tikai viena Latvija, tikai viena politika un tā ir Latvijas valsts politika. Citas politikas nav un nevar būt. To derētu iegaumēt visiem, kas vēl pēc diviem gadiem to nevar vai negrib saprast. Ne nacionāla naida sēšana, bet vienojoša, latviska doma lai valda nedzirdīgajos. Šīs vienojošās domas stiprināšana un uzturēšana ir Nedzirdīgo dienu galvenais uzdevums. Nedzirdīgo dienām jāatver acis visiem tiem, kas acumirkļa pašlabumu stāda pirmā vietā. Nedzirdīgo dienām jāatgādina viņiem, ka reiz vēsture par viņu darbiem prasīs norēķinu. Tāpat Nedzirdīgo dienām jāved pie saprašanās tie, kas akli skrien pakaļ katram viņinošam solījumam. Rodas jautājums — vai pēc diviem gadiem vēl var būt cilvēki, uz kuriem zīmējas teiktais. Kaut negribot, jākonstatē ka tomēr ir. Lai arī ne daudz, bet ir.

Nedzirdīgo dienās mums jānosprauž ceļi savai darbībai, kas iekļaujas jaunās Latvijas uzbūves rāmjos. Mums jāatrod līdzekļi un veidi kā šos ceļus iet, jo mēs ne tikai dzīvojam jaunajā Latvijā, bet mums sava roka jāpieliek arī viņas veidošanā, tas ir nedzirdīgo dzīves uzlabošanā un pacelšanā. Mūsu darbs mums jākoncentrē. Tikai stipri savā vienībā mēs varēsim savu darbu veikt.

Nedzirdīgo dienām ir liels uzdevums. Lieli pienākumi un atbildība ir uzlikti viņu organizētājiem. Vai nedzirdīgo dienas attaisnos uz viņām liktās cerības? Ticēsim. Ticēsim tam, jo tas darbs, ko darām, ir labs darbs un tā sēkla, ko sējam, ir laba sēkla, tas stāds, ko stādam ir labs stāds, viņš plauks un tā sēkla dīgs. Jo vairāk nedzirdīgo dienas mēs apmeklēsim, jo labākus panākumus gūsim,

jo pārliecinošāki varēsim savās sirdīs nest apziņu, ka mēs esam roku pie kopējā darba pielikuši. Tāpēc — visi uz Valmieru.

R. Bērziņš.